

РЕШЕНИЕ

№ 7051

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8249** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Началник на ГПУ С. към РДГП Аерогари ГД ГП - МВР срещу съдебно решение № 3225 от 31.07.2023 г. по нахд. № 3930 /2023 г. по описа на Софийския районен съд, (СРС), НО, 94 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 688/15.02.2023г., издадено от началник на ГПУ С., към РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР, с което на „България Еър „ АД , ЕИК[ЕИК] на основание чл. 51 от ЗЧРБ, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и необоснованост. Сочи се, че безспорно е установено извършеното нарушение. Административнонаказващият орган няма задължение да посочва нормативните документи, въз основа на които се издава виза. Правилна е квалификацията на нарушението и приложението на материалния закон. Не е взето предвид, че нашата страна не е член на Ш. пространство. Моли съда за отмяна на

постановеното решение и потвърждение на НП. Претендира присъждането на разноски за двете съдебни инстанции и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът - Авиокомпания „БЪЛГАРИЯ Е.“, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпил писмен отговор на касационна жалба, в която същата се оспорва като неоснователна. Излага подробни съждения в подкрепа на своята позиция. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила като законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Със съдебно решение № 3225 от 06.07.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 94 – ти състав, постановено по НАХД № 3930/2023г. е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ наказателно постановление (НП) № 688/15.02.2023г., издадено от началник на ГПУ С., към РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР, с което на „България Еър „ АД , ЕИК[ЕИК] на основание чл. 51 от ЗЧРБ, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Л. Г. С. , И. В. Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, с които се нарушава правото на защита на санкционираното лице. СРС е констатирал, че актът за установяване на административните нарушения /АУАН/ и НП са издадени при спазване на процесуалните правила , но при неправилно приложение на материалния закон . Въззивният състав счита , че от събраните доказателства не може да се направи категоричен извод за осъществен състав на административно нарушение.

По отношение на украинския гражданин съдът приема, че не е изяснено наличието на релевантните обстоятелства по Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета на ЕС от 4 март 2022 година за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на член 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила се установява съществуването на масово навлизане в Съюза на разселени лица, които е трябвало да напуснат У. вследствие на въоръжен конфликт. В чл. 2 от Решението е посочено, че временната закрила се отнася за лица, разселени от У. на или след 24 февруари 2022 г., вследствие на военното нашествие на руските въоръжени сили, започнало на тази дата: украински граждани, пребиваващи в У. преди 24 февруари 2022 г.; Също така СРС счита , че се касае за превоз на украински гражданин, съдът намери, че дори и да се приеме, че превозвачът "България Еър" АД

е нарушил чл. 20, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ, нарушението разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност, предвид установената по отношение на украинските граждани временна закрила и обстоятелството, че съгласно дадените от Европейската комисия насоки се насърчава улесняване пътуването им на територията на Европейския съюз и след първото им влизане на територията на държава членка с оглед събирането им със семейство, близки или възможност за по-добра трудова реализация.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 94-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена проверка на основание Заповед 8121з-378/06.04.2020г. на министъра на вътрешните работи са били определени контролни органи, длъжностни лица от ГДНП .

По делото не се спори установената фактическа обстановка , а именно : На 14.01.2023 г. около 13: 59 ч. в [населено място] на ГКПП - Аерогара С. била извършена гранична проверка на влизачи в страната пътници, пристигнали с полет FB450 от Р. (Италия) за С. (България) с превозвач „БЪЛГАРИЯ ЕЪР“ АД. Свидетелят Л. С., заемащ длъжността младши експерт, командир на отделение към ГКПП - Аерогара С., извършил преглед на документите на пристигналия с полет FB450 от Р., пътник В. О., [дата на раждане] , гражданин на У.. Свидетелят установил, че В. О. притежавал международен паспорт, стар образец, небιοметричен с № EP821143, издаден на 11.03.2013 г., като не притежавал валидна виза или разрешение за пребиваване в Република България. Независимо от това превозвачът „БЪЛГАРИЯ ЕЪР“ АД бил издал билет и бордна карта на лицето В. О. и го превозил до територията на Република България. Тъй като не притежавал виза или разрешение за пребиваване, той не бил допуснат в страната, като бил изготвен отказ за влизане в страната № 41/14.01.2023 г. До дружеството – превозвач била изпратена покана рег. № 814700-181/14.01.2023 г. На 03.02.2023 г. да се яви представител на дружеството за съставяне на АУАН. Поканата била получена в "България ЕЪР" АД и заведена с вх. № 047 - V-201/16.01.2023 г. На 03.02.2023 г. в присъствието на упълномощен представител на дружеството жалбоподател Л. И. Д. /упълномощена с пълномощно № 047 - I- 2343/07.09.2019 г. от представляващите "България ЕЪР" АД/ и на двама свидетели - И. К. и И. Д. , свидетелят Л. С. съставил на АУАН № 55 (бл. № 276527/03.02.2023 г., с който повдигнал против дружеството - жалбоподател административнонаказателно обвинение за извършено нарушение по чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ - затова, че след като е бил длъжен да провери документите за пътуване преди да извърши услугата по превозване на лицето В. О., [дата на раждане] , гражданин на У., превозвачът го е превозил до Република България без валидна виза или разрешение за пребиваване, като е издал превозни документи - билет и бордна карта.

На същата дата АУАН бил предявен на упълномощения представител на "България ЕЪР" АД Л. Д., която го е подписала с отбелязване, че има възражения и направила искане административнонаказателното производство да бъде прекратено. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН срещу АУАН не били депозираны възражения.

Наказващият орган възприел изцяло фактическата обстановка, установена от контролните органи, и въз основа на така съставения АУАН на 15.02.2023 г. Д. К. - оправомощен по силата на Заповед № 4064з - 889/21.09.2022 г. на ВПД Директор на ГДПП да замества началник на ГПУ - С., издал обжалваното наказателно постановление № 68/15.02.2023 г., с което на основание чл. 51 ЗЧРБ за нарушение чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, наложил на дружеството-жалбоподател имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

Изложената фактическа обстановка безспорно се установява от събраните в хода на настоящото производство гласни и писмени доказателства.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно разпоредбата на чл.53, ал.1 и ал.2 от ЗЧРБ. Както при съставянето на АУНА, така при издаване на атакуваното НП, видно от съдържанието им, за спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

В обстоятелствената част на АУАН и на НП е посочено, че превозвачът не е установил наличие на валидна виза за Република България за превозвания украински гражданин, както и че такава виза се изисква съгласно Регламент (ЕС) 2016/399. АУАН и НП съдържат подробно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено, така, че става ясно по недвусмислен начин за какво точно е ангажирана отговорността на „България Ер“ АД. Следователно правилен е изводът на районния съд, че не са нарушени императивните изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Касационният съдебен състав счита , че приетото от СРС по отношение на липсата на установено по категоричен начин нарушение за правилно.

В конкретния случай спрямо украинските граждани е приложимо Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета на ЕС от 4 март 2022 година за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на член 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила се установява съществуването на масово навлизане в Съюза на разселени лица, които е трябвало да напуснат У. вследствие на въоръжен конфликт. В този контекст в производството не е доказано "украинските граждани, в качеството си на пътуващи, освободени от изискването за виза, имат право да се движат свободно в рамките на Съюза, след като са били допуснати на територията за срок от 90 дни. Въз основа на това те могат да избират държавата членка, в която искат да се ползват от правата, свързани с временната закрила, и да се присъединят към семейството и приятелите си в рамките на значителните мрежи на диаспората, които понастоящем съществуват в целия Съюз. При налагане на санкцията не са установени релевантните факти в този смисъл което води до извод, че нарушението не е установено по несъмнен и категоричен начин. Приложението на специалната защита, която дава Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета на ЕС от 4 март 2022 година , е с приоритет пред общите правила по Регламент (ЕО) № 562/2006 г. и Регламент (ЕС) № 399/2016 г. на Европейския

парламент и съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници).

Съдът споделя и изводите относно маловажността на нарушението. Поведението на превозвача следва да се разгледа в контекста на дадените от Европейската комисия Оперативни насоки за управление на външните граници с цел улесняване на преминаването на границите между ЕС и У. от 04.03.2022 г., дадени във връзка със засилващия се миграционен натиск в резултат на големия брой лица, идващи от У. и търсещи закрила на територията на ЕС след 24.02.2022 г. В чл. 2 от Оперативните насоки са предвидени дерогации от изпълнението на условията за влизане за граждани на трети държави от условията, предвидени в Кодекса на шенгенските граници. От съдържанието на Оперативните насоки е видно, че те са адресирани не само до държавите членки, които имат обща граница с У., и не само до държавите членки, на територията на които е било първото влизане на украински граждани на територията на държава от ЕС. В чл. 2 от Оперативните насоки е посочено, че "Някои украински граждани може да искат да продължат пътуването си до други дестинации в рамките на ЕС — в повечето случаи, за да се съберат със семейството или с приятели. Съгласно действащите правила потенциалните пътници, които представят паспорти с изтекъл срок, или само карти за самоличност или удостоверения за раждане за децата, нямат право да пътуват между държавите членки. Въпреки че превозвачите са тези, които решават дали да допуснат такива лица на борда, държавите членки се насърчават да им оказват подкрепа в това отношение. По-специално, що се отнася до връзките за или от държави членки, в които контролът по вътрешните граници все още не е отменен, те биха могли да обмислят предоставянето на гаранции на превозвачите, че няма да бъдат глобени за превоз на пътници, които не са надлежно документирани поради продължаващия конфликт в У.. Държавите членки се насърчават да проявяват гъвкавост при улесняването на такива случаи и да освобождават превозвачите от плащането на такива глоби. "

В Решение № 3225 от 31.07.2023 г. по нахд. № 3930 /2023 г. по описа на Софийския районен съд, (СРС), НО, 94 състав правилно е преценил описаните специални изключения от общите правила и отменил наказателно постановление (НП) № 688/15.02.2023г., издадено от началник на ГПУ С., към РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР. При този изход на спора, на ответника по касация се дължат разноски, каквито не са предявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3225 от 31.07.2023 г. по нахд. № 3930 /2023 г. по описа на Софийския районен съд, (СРС), НО, 94 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 688/15.02.2023г., издадено от началник на ГПУ С., към РД ГП-Аерогари, ГДГП-МВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.